

19 Ιουλίου, 1996

[ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΛΩΜΗ ΚΡΗΤΙΩΤΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 116/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Πειθαρχικό δίκαιο — Προσφυγή κατά πειθαρχικής καταδίκης — Όρια ελέγχου της από το ακυρωτικό δικαστήριο — Περιστάσεις επιβολής της ποινής της αναγκαστικής αφυπηρέτησης σε εκπαιδευτικό στην κριθείσα περίπτωση.

5

Η αιτήτρια προσέβαλε την καταδίκη της σε αναγκαστική αφυπηρέτηση συνεπεία πειθαρχικών αδικημάτων στα οποία κρίθηκε ένοχη από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας, την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

Είναι καθιερωμένη η αρχή ότι το ακυρωτικό δικαστήριο κατά την εκδίκαση προσφυγής εναντίον πειθαρχικής καταδίκης δεν μπορεί να υπεισέλθει στην υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων που έγινε από το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο. Συνεπώς το Δικαστήριο δεν μπορεί να υπεισέλθει στην από την Επιτροπή υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων. Το διοικητικό δικαστήριο δεν μπορεί να λειτουργεί σαν δευτεροβάθμιο δικαστήριο πειθαρχικής δικαιοδοσίας. Δε φαίνεται, και

20

δεν προβάλλεται καν οποιοσδήποτε ισχυρισμός εν προκειμένω περί αντικανονικής διαδικασίας.

Ο μοναδικός ουσιαστικά νομικός ισχυρισμός που προβάλλεται για ακύρωση της απόφασης της πειθαρχικής διαδικασίας είναι ότι η

- Επιτροπή παρέλειψε να διεξάγει τη δέουσα έρευνα. Ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί, γιατί από το φάκελο που κατατέθηκε ενώπιον του δικαστηρίου φαίνεται ότι οι διαδικασίες που προβλέπονται στον περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμο του 1969, Ν.10/69 όπως αυτός έχει τροποποιηθεί, τηρήθηκαν πλήρως. 5
- Αναφορικά με την επιβληθείσα ποινή είναι φανερό ότι η Επιτροπή άσκησε τη διακριτική ευχέρεια που της παρέχει ο νόμος και στην οποία το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει. 10
- Η προσφυγή απορρίπτεται με £300 έξοδα.*
- Αναφερόμενες υποθέσεις:* 15
- Kyprianou v. Republic (1973) 3 C.L.R. 206,*
- Epotiadou v. Republic (1971) 3 C.L.R. 409.* 20
- Προσφυγή.**
- Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την οποία βρήκε την Αιτήτρια ένοχη σε δύο κατηγορίες και της επέβαλε την ποινή της αναγκαστικής αφυπηρέτησης. 25
- Π. Χριστοδουλίδης για Ηλιάδη, Πασχαλίδη & Σια, για την Αιτήτρια.*
- P. Παπαέτη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.* 30
- Cur. adv. vult.*
- ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια η οποία είναι καθηγήτρια μέσης εκπαίδευσης αντιμετώπισε αριθμό πειθαρχικών αδικημάτων. Ύστερα από ακρόαση που κράτησε αρκετές μέρες, η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (στο εξής αναφερόμενη "η Επιτροπή") βρήκε την αιτήτρια ένοχη σε δύο κατηγορίες και τελικά στις 5.12.1994, αποφάσισε να της επιβάλει την ποινή της αναγκαστικής αφυπηρέτησης. Η απόφαση της Επιτροπής κρίθηκε από την αιτήτρια παράνομη και αναιτιολόγητη και εναντίον της καταχώρησε την παρούσα προσφυγή. 35

Οι κατηγορίες που αντιμετώπισε η αιτήτρια ήταν ότι κατά την περίοδο από 25.10.1993 μέχρι 17.1.1994 και ενώ υπηρετούσε ως καθηγήτρια της Φυσικής στην Α΄ Τεχνική Σχολή Λευκωσίας αρνήθηκε και/ή παρέλειψε να ασκήσει ανελλιπώς τα καθήκοντά της, δηλαδή αντί να διδάσκει στις περιόδους διδασκαλίας το μάθημα της Φυσικής σύμφωνα με το καθιερωμένο πρόγραμμα, σπαταλούσε το χρόνο διδασκαλίας σε θέματα άσχετα με τη Φυσική και πιο συγκεκριμένα σε σεξουαλικά θέματα, χρησιμοποιώντας μάλιστα χυδαίες εκφράσεις. Η δεύτερη κατηγορία αναφερόταν σε απρεπή συμπεριφορά και/ή συμπεριφορά ασυμβίβαστη με την ιδιότητα εκπαιδευτικού και συνίστατο στο ότι κατά τη χρονική περίοδο μεταξύ 1.11.1993 και 21.12.1993, κατά την ώρα της διδασκαλίας του μαθήματος της Φυσικής, χρησιμοποιούσε φράσεις και/ή λέξεις το περιεχόμενο των οποίων συνιστούσε απρεπή συμπεριφορά. Η τρίτη κατηγορία αφορούσε για ενέργεια ή συμπεριφορά που δυνατό να δυσφημούσε την Εκπαιδευτική Υπηρεσία και ειδικότερα ότι κατά την ώρα της διδασκαλίας χρησιμοποιούσε λέξεις ή φράσεις που δυνατό να δυσφημούσαν την εκπαιδευτική υπηρεσία.

Κατά την ακρόαση της πειθαρχικής υπόθεσης η Επιτροπή εξέτασε την κατάθεση του κ. Ανδρέα Χρυσάνθου, βοηθού διευθυντή του σχολείου στο οποίο υπηρετούσε η αιτήτρια, αντίγραφο του ημερησίου δελτίου διδαχθείσας ύλης για την ουσιαστική περίοδο, την έγγραφη κατάθεση της ίδιας στον ερευνώντα λειτουργό και μαρτυρίες πρώην μαθητών. Ορισμένοι μαθητές κατέθεσαν ενώπιον της Επιτροπής ότι η αιτήτρια χρησιμοποιούσε ολόκληρες ή μέρος των περιόδων διδασκαλίας της για συζήτηση θεμάτων εκτός της διδακτέας ύλης. Άλλοι μαθητές κατέθεσαν ότι η αιτήτρια συζητούσε θέματα εκτός της διδακτέας ύλης, αλλά αυτό γινόταν ύστερα από αίτημα των ιδίων των μαθητών και σε μέρος μόνο της διδακτικής περιόδου.

Μετά την εξέταση των ενώπιόν της στοιχείων η Επιτροπή κατέληξε ότι η αιτήτρια χρησιμοποίησε, σε τρεις τουλάχιστον περιπτώσεις, ολόκληρη και σε πολλές άλλες μέρος της διδακτικής περιόδου για συζήτηση θεμάτων εκτός της διδακτέας ύλης. Η Επιτροπή χαρακτηριστικά στην απόφασή της αναφέρει ότι ως αποτέλεσμα της χρησιμοποίησης του διδακτικού χρόνου για συζήτηση άλλων θεμάτων υπήρξε το ότι, ενώ το συγκεκριμένο τμήμα κατά την περίοδο από 25.10.1993 μέχρι 17.1.1994 έπρεπε να καλύψει επτά κεφάλαια Φυσικής, διδάχτηκαν σύμφωνα με τη μαρτυρία του βοηθού διευθυντή μόνο δύο, ενώ η ίδια η αιτήτρια ισχυρίστηκε ότι edίδαξε τέσσερα κεφάλαια. Τόσο ενώ την έγγραφη κατάθεση της αιτήτριας στον ερευνώντα λειτουργό, την έρευνα του βοηθού διευ-

θυντή που περιλαμβάνεται στο πόρισμα του ερευνώντα λειτουργού που κατατέθηκε ενώπιον της Επιτροπής, όσο και από την κατάθεση του βοηθού διευθυντή ενώπιον της Επιτροπής, φαίνεται ότι παρόμοια και/ή χειρότερη κατάσταση παρατηρήθηκε και σε άλλα τμήματα στα οποία δίδασκε η αιτήτρια, ενώ σημαντικό μέρος του διδακτικού χρόνου χρησιμοποιήθηκε για θέματα εκτός της διδακτέας ύλης. Αναφορικά με την κατηγορία της απρεπούς συμπεριφοράς και της χρησιμοποίησης φράσεων και/ή λέξεων το περιεχόμενο των οποίων συνιστούσε απρεπή συμπεριφορά και κυρίως φράσεις με έντονα σεξουαλικό περιεχόμενο, η Επιτροπή δέχτηκε ότι οι λέξεις και φράσεις που περιλαμβάνονται στο κατηγορητήριο επιβεβαιώθηκαν από όλους τους πρώην μαθητές της αιτήτριας.

Η Επιτροπή έκρινε ότι παρά το γεγονός ότι ορισμένες φορές η χρησιμοποίηση των φράσεων έγινε ύστερα από σχετικές ερωτήσεις των μαθητών, η λύση των αποριών έπρεπε να γίνεται με διακριτικότητα, επιστημονική εγκυρότητα και έχοντας υπ' όψη ότι απευθύνονταν σε εφήβους, ενώ αναφορά σε προσωπικές προτιμήσεις και καταστάσεις δεν μπορούσε να αποτελεί μέρος της οποιασδήποτε καλώς νοούμενης ενημέρωσης των μαθητών. Η Επιτροπή κατέληξε ότι η χρησιμοποίηση των φράσεων και λέξεων που αναφέρονται στο κατηγορητήριο αποτελούσαν συμπεριφορά ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του εκπαιδευτικού λειτουργού και υπό τις περιστάσεις μπορούσαν να θεωρηθούν απρεπής συμπεριφορά. Τέλος η Επιτροπή απάλλαξε λόγω αμφιβολιών την αιτήτρια από την τρίτη κατηγορία, ήτοι την κατηγορία της συμπεριφοράς κατά τρόπο που δυνατό να δυσφημούσε την Εκπαιδευτική Υπηρεσία. Στη συνέχεια και συγκεκριμένα στις 5.12.1994, η Επιτροπή αφού έλαβε υπ' όψη και το γεγονός ότι η αιτήτρια είχε καταδικαστεί στο παρελθόν και συγκεκριμένα το 1990, ύστερα από παραδοχή της σε δύο κατηγορίες που αφορούσαν συμπεριφορά ασυμβίβαστη με την ιδιότητα εκπαιδευτικού λειτουργού και μη συμμόρφωση με δοθείσες οδηγίες, έκρινε ότι η περαιτέρω παραμονή της στην εκπαίδευση ήταν επιζήμια και της επέβαλε την ποινή της αναγκαστικής αφυπηρέτησης.

Η αιτήτρια ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή κατά την έκδοση της απόφασης τελούσε υπό καθεστώς πλάνης σε σχέση με τις ικανότητες και αξία της αιτήτριας, αγνόησε δε παντελώς τις προσωπικές εκθέσεις της για τη δεκαετιάχρονη υπηρεσία της στην εκπαίδευση και τη ψηλή της βαθμολογία για μεγάλο αριθμό ετών που αποδεικνύει την αξία της και τη φροντίδα της για την ευημερία των μαθητών της. Η Επιτροπή, σύμφωνα πάντα με την αιτήτρια, βασίστηκε σε περιστασιακές μαρτυρίες μαθητών οι οποίοι είχαν κακή

επίδοση στα μαθήματά τους, ενώ δεν δέχτηκε τη μαρτυρία άλλων μαθητών με άριστες επιδόσεις. Η Επιτροπή δεν προέβη σε βαθύτερη έρευνα για διαπίστωση της διάπραξης των πειθαρχικών αδικημάτων εκ μέρους της αιτήτριας, αλλά βασίστηκε απλώς στην έρευνα του ερευνώντος λειτουργού και του βοηθού διευθυντή του σχολείου. Τέλος, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι, εν πάση περιπτώσει, η επιβληθείσα ποινή δεν εδικαιολογείτο με βάση τα ενώπιον της Επιτροπής γεγονότα και την ευδόκιμη υπηρεσία της αιτήτριας. Η απόφαση της Επιτροπής κρίνεται παράνομη, κατά παράβαση των κανόνων χρηστής διοίκησης, της φυσικής δικαιοσύνης και της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

Είναι καθιερωμένη η αρχή ότι το ακυρωτικό δικαστήριο κατά την εκδίκαση προσφυγής εναντίον πειθαρχικής καταδίκης δεν μπορεί να υπεισέλθει στην υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων που έγινε από το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο (*Kypros Kyprianou v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 206, 222 και *Ioanna Enotiadou v. The Republic* (1971) 3 C.L.R. 409). Συνεπώς το Δικαστήριο δεν μπορεί να υπεισέλθει στην από την Επιτροπή υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων. Το διοικητικό δικαστήριο δεν μπορεί να λειτουργεί σαν δευτεροβάθμιο δικαστήριο πειθαρχικής δικαιοδοσίας. Δε φαίνεται, και δεν προβάλλεται καν οποιοσδήποτε ισχυρισμός περί αντικανονικής διαδικασίας, ενώ ισχυρισμός ότι η Επιτροπή έλαβε υπ' όψη "τη μαρτυρία κακών μαθητών και αγνόησε τη μαρτυρία άριστων μαθητών", ούτε φαίνεται να δικαιολογείται από τα ενώπιόν μου στοιχεία, αλλά ούτε και να ανταποκρίνεται προς την πραγματικότητα. Εξ άλλου δεν νομίζω ότι η αξιοπιστία μαρτύρων μπορεί να κριθεί από τη σχολική τους επίδοση. Η Επιτροπή στο σχετικό πρακτικό ανέλυσε την ενώπιόν της μαρτυρία και αφού την αξιολόγησε, κατέληξε στις διαπιστώσεις της επί των γεγονότων.

Θα έλεγα ότι ο μοναδικός ουσιαστικά νομικός ισχυρισμός που προβάλλεται για ακύρωση της απόφασης της πειθαρχικής διαδικασίας είναι ότι η Επιτροπή παρέλειψε να διεξάγει τη δέουσα έρευνα. Πιστεύω ότι και ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί, γιατί από το φάκελο που κατατέθηκε ενώπιόν μου φαίνεται ότι οι διαδικασίες που προβλέπονται στον περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμο του 1969, Ν.10/69 όπως αυτός έχει τροποποιηθεί, τηρήθηκαν πλήρως. Η αρμόδια αρχή, μετά την καταγγελία για πιθανή διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος, εφαρμόζοντας τις πρόνοιες του άρθρου 70(β) του νόμου, όρισε ερευνώντα λειτουργό, ο οποίος διεξήγαγε την έρευνα μέσα στα νόμιμα πλαίσια. Στη συνέχεια και αφού διατυπώθηκαν οι κατηγορίες από το Γενικό Εισαγγελέα, αποστάληκαν στην Επιτροπή

η έκθεση της έρευνας, οι κατηγορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία. Ακολούθως η Επιτροπή εξεδίκασε την υπόθεση και εξέδωσε την απόφασή της. Όπως είναι φανερό από τα πρακτικά της υπόθεσης, η Επιτροπή κατά την ακροαματική διαδικασία είχε ενώπιόν της επαρκή στοιχεία και μαρτυρία που αποτελείτο τόσο από την έκθεση του ερευνώντος λειτουργού όσο και από τους μάρτυρες που κλήθηκαν να καταθέσουν ενώπιον της Επιτροπής. Έτσι ο ισχυρισμός για μη δέουσα έρευνα θα πρέπει να απορριφθεί. 5

Περαιτέρω όσον αφορά την αναφορά που γίνεται για τις προσωπικές εκθέσεις και την άριστη βαθμολογία της αιτήτριας κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας της, ισχυρισμοί που τέθηκαν και ενώπιον της Επιτροπής κατά την εκδίκαση της πειθαρχικής υπόθεσης, θα μπορούσε να λεχθεί ότι φαίνεται ότι αφ' ενός λήφθηκαν υπ' όψη στην επιμέτρηση της ποινής, ενώ από την άλλη η βαθμολογία της είναι άσχετη με τις υπό εξέταση κατηγορίες και δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για απόδειξη ή απόρριψη των εναντίον της πειθαρχικών κατηγοριών. Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να αγνοηθεί, για σκοπούς πάντα επιμέτρησης της ποινής και το γεγονός ότι η αιτήτρια είχε καταδικαστεί στο παρελθόν ύστερα από δική της παραδοχή σε δύο κατηγορίες που αφορούσαν συμπεριφορά ασυμβίβαστη με την ιδιότητα εκπαιδευτικού λειτουργού, διαπίστωση που εξ άλλου δε συνάδει με την εικόνα της άψογης υπηρεσίας που ο ευπαίδευτος συνήγορός της θέλησε να παρουσιάσει. Αναφορικά με την επιβληθείσα ποινή είναι φανερό ότι η Επιτροπή άσκησε τη διακριτική ευχέρεια που της παρέχει ο νόμος και στην οποία το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει. 10
15
20
25

Εν όψει όλων των πιο πάνω βρίσκω ότι κανένας λόγος δε συντρέχει που να δικαιολογεί επέμβαση του Δικαστηρίου και συνεπώς η παρούσα προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί και η διοικητική απόφαση να επικυρωθεί. Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα £300 εναντίον της αιτήτριας. 30

Η προσφυγή απορρίπτεται με £300 έξοδα.